

Ad § 25

Økonomiministeriet.

ØKONOMIMINISTERIET

Den 17. marts 1977.

Ad finanslovsforslaget 1977-78.

Spørgsmål 5:

Kan ministeren oplyse, hvor store beløb der i de sidste år er blevet anbragt i bankerne som aftaleindskud? Hvor stor del af disse midler hidrører fra kommunerne?

I hvilket omfang forhøjer anbringelse af midler på aftalekonti det almindelige renteniveau?

Svar:

Hverken Danmarks Statistik eller Nationalbanken er i besiddelse af oplysninger om, hvor store beløb der er anbragt i pengeinstitutterne som aftaleindskud. Udtalelser fra pengeinstitutterne tyder på, at det efterhånden drejer sig om ret store beløb, men dog kun en begrænset del af de samlede indskud i pengeinstitutterne, der ved udgangen af 1976 udgjorde godt 110 mia. kr.

På samme tidspunkt beløb kommunernes indskud på opsigelse i pengeinstitutterne sig til 8,1 mia. kr. mod 6,9 mia. kr. ved udgangen af 1975. Der foreligger ikke oplysninger om, hvor stor en andel af disse indskud der er sket på aftalevilkår.

De spredte oplysninger, der foreligger om renteforholdene for aftaleindskud, synes at vise, at renten på disse indskud bevæger sig mere end — og i perioder med stram likviditet i pengeinstitutterne ligger væsentligt over — renten for almindelige indlån.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt bevægelserne i renten på aftaleindskud påvirker det almindelige renteniveau, kan man for rentesatserne på de almindelige indskud i pengeinstitutterne konstatere, at dette tilsyneladende ikke er tilfældet. Disse rentesatser har i alt væsentligt, også i 1976, bevæget sig i takt med Nationalbankens diskonto.

Derimod er der næppe tvivl om, at renten på pengeinstitutternes udlån — som sædvanligvis er den mest bevægelige del af pengeinstitutternes rentesatser og derfor må ventes at give efter i opadgående retning i en situation, hvor pengeinstitutternes likviditet er stram — er blevet påvirket af den høje rente for aftaleindskud, der som ovenfor nævnt gør sig gældende i en sådan situation. Herfor taler også, at pengeinstitutterne under rentemarginalloven kan overvælde omkostningerne ved likviditetserhvervelse i aftaleindskudsmarkedet på udlånsrentesatserne, hvilket ikke er tilfældet, hvis likviditeten erhverves på pengeinstitutternes indbyrdes pengemarked eller ved låntagning i Nationalbanken. Det er ikke muligt at kvantificere denne virkning på udlånsrentesatserne nærmere, men den må antages at være af relativ begrænset størrelse.